

II. Zgodovina slovenskega slovstva, I. zvezek: Od početka do francoske revolucije. Spisal *dr. Karol Glaser*, profesor pri c. kr. drž. gimnaziji v Trstu. Tiskala »Katoliška tiskarna«. Str. XVI + 220 + VI.

III. Doneski k zgodovini Škofje Loke in njenega okraja, Spisal *dr. Fr. Kos*, c. kr. profesor. Tisk J. Blasnikovih naslednikov. Str. VI + 368.

IV. Ant. Knezova (sic!) knjižnica. Zbirka zabavnih in poučnih spisov. I. zvezek. Uredil *Fr. Levec*. Tiskala »Národní tiskarna«. Str. VI + 195. S podobo Antona Kneza in to-le vsebino: *Fr. Levec*: Ant. Knezova ustanova. Životopis. — *Dr. Fr. D. Gospod Lisec*. Povest. — *Bogdan Vened*: Ženitev Ferdulfa vojvode. Furlanska povest.

Pridržujoč si, kakor smo že namignili, za prihodnje številke obširnejšo oceno o posameznih lajskih knjigah in spisih Matičinih, ne moremo si kaj, da ne bi že sedaj poudarili, da so nas i te najnovejše publikacije naše »Matice« potrdile v prepričanju, kateremu smo dali menda dovolj jasnega izrazila v gorenjih vrsticah. Lahko in smelo rečemo, oprti na glasove, ki smo jih čuli od raznih strani, da »množica« Matičarjev položi, izimši Knezovo knjižnico vse druge knjige hladno v tisti kot svoje knjižne omare, kjer počiva sladko spanje pozabljenosti in zaprašenosti že toliko drugih knjig in knjižic, nabavljenih iz zgolj rodoljubnosti. Ali čvrsto dolgo življenje se more obetati književnim kakor vsem drugim narodnim podjetjem le tedaj, ako ne slone ob golem rodoljublju ampak ob medsebojnih interesih ter nudijo svojim vzdrževalcem za gmotne njih žrtve dovolj duševne odškodnine. Domoljubje je izvrsten činitelj pri ustanavljanju narodnih književnih podjetij, ali samo za-se je prešibko, da bi jih vzdrževalo dolgo časa; potrebuje potem čem dalj tem več narodne agitacije, ki se pa sčasoma tudi unese. — Širšim omikanim krogovom bode tudi ugajala »zgodovina slovenskega slovstva« in pa nekateri sestavki v »Letopisu«; »doneskov« pa smo uverjeni — in v tej veri nas potrjujejo glasovi, ki smo jih čuli na svoja ušesa — da ne bode čitalo ni sto Matičarjev. Mnogo bolje bi bil ustregel učenj g. spisovatelj, »množici«, ako bi bil iz tistih »doneskov« pomel poljudno pisano zgodovino Škofje Loke; v takšni obliki pa, v kakeršni smo jih sedaj prejeli, sodili bi »doneski« veliko bolj v »Izvestja«. Torej še enkrat: »videaut consules« pri »Matici«. — S temi splošnimi opombami pa se nismo seveda hoteli ni najmanje dotakniti v meritorskem obziru omenjenih učenih knjig, o katerih bomo izvestno mogli priobčiti prav laskave ocene. — Vnanja oblika čveterih Matičinih knjig je v obče prav prikupljiva; le o kakovosti papirja so se nam izrazile tožbe.

»Slovanske knjižnice« smo prejeli 33. in 34. zvezek. Prvi je prinesel povest: *Gardist*. Češki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil A. Benkovič. Str. 78, oziroma 80. V drugem zvezku pa se nam nudijo na 50 straneh kar tri povesti: dve iz bosniškega (sic!) narodnega življenja, spisala *Milena Mrazović*, poslovenila *Minka V—ić*; jedna pa slavnega hrvaškega pripovedovalca *Ksavera-Šandora Gjalskega* z naslovom: »Iz sela«, posl. *Kosec*. O navedenih povestih kakor o »Slovanski knjižnici« sploh v prihodnji številki kaj več!

Trubadur. Opera v štirih dejanjih. Spisal S. Cammarano, uglasbil J. Verdi. Poslovenil A. Štritof. Izdalo in založilo Dramatično društvo v Ljubljani 1894. Str. 63. — O estetiški vrednosti znane opere ni, da bi govorili; nas zanima le jezikovna stran slovenskega prevoda. O tem pa naj primerjajo »Zvonovi« čitatelji v današnjem »listku« našega gledališkega poročevalca laskavo oceno, o kateri so, kolikor smo se imeli prilike uveriti, jedini vsi glasovi.

Zakaj? — Zato! Zbirka pravljic, pripovedk in legend za šolo in dom. Nabral in izdal *Anton Brezovnik*, učitelj. V Ljubljani 1894. Založil Janez Giontini. 101 str. male 8°. Cena? — Vsekakor originalna je misel,